

International Monetary Fund – IMF

Opublikowano 05.02.2009

oprac. Wydział Informacji Antykorupcyjnej DP CBA

Międzynarodowy Fundusz Walutowy powstał ponad 60 lat temu, pod koniec II Wojny Światowej. Jego założycielom przyświecał cel zbudowania konstrukcji dla ekonomicznej współpracy, która pozwoliłaby uniknąć powtórki katastrofalnej w skutkach polityki ekonomicznej. Prowadzona wówczas polityka przyczyniła się do Wielkiego Kryzysu, który nastąpił w latach trzydziestych XX wieku, a także do globalnego konfliktu, będącego następstwem kryzysu.

Od tamtego czasu świat bardzo się zmienił, przynosząc dobrobyt i spychając miliony ludzi do ubóstwa, szczególnie w Azji. Istniejące różnice pomiędzy krajami biednymi i bogatymi są potęgowane przez niejednakowy udział w zyskach płynących z globalizacji. Celem i wyzwaniem Międzynarodowego Funduszu Walutowego dziś, tak samo jak w czasie, kiedy był tworzony, jest stabilizacja międzynarodowego systemu finansowego oraz redukcja strefy ubóstwa.

Członkami Funduszu jest 185 państw. Pierwotnymi członkami Międzynarodowego Funduszu Walutowego są państwa, które podpisały jego statut na konferencji walutowo-finansowej w Bretton Woods oraz ratyfikowały go przed 1 grudnia 1945 r. W tej grupie była także Polska, która jednak z przyczyn politycznych wystąpiła w 1950 r.

Członkiem wtórnym MFW może zostać każde autonomiczne państwo które: wyrazi gotowość i chęć uczestnictwa w MFW (złożył akces, przyjmie pracowników Funduszu i dokona negocjacji członkowskich); jest w stanie sprostać i zaakceptować wymagania statutowe Funduszu (chodzi głównie o wpłaty do kapitału zakładowego MFW), a także

zostanie przyjęte na członka MFW (otrzyma co najmniej 85% ogólnej liczby głosów w organie plenarnym - Radzie Gubernatorów).

Cele działania organizacji zostały określone w paragrafie pierwszym jej statutu. IMF stanowi forum dla współpracy w zakresie międzynarodowych problemów walutowych. Swoimi działaniami sprzyja wzrostowi handlu międzynarodowego, tworzeniu miejsc pracy, wzrostowi gospodarczemu, utrzymywaniu wysokiego poziomu dochodu realnego i zmniejszaniu ubóstwa. Działa na rzecz stabilności kursu wymiany walut, uporządkowanych stosunków walutowych między państwami członkowskimi oraz unikania deprecjacji walut w celach konkurencyjnych i otwartego systemu płatności międzynarodowych. Fundusz, stosując odpowiednie zabezpieczenia przeznacza do dyspozycji członków swoje środki, umożliwiając im tym samym korektę szkodliwych odchyłeń od ich bilansów płatniczych. Celem IMF-u jest zapobieganie kryzysom finansowym, nierównowadze płatniczej, a także niedoborowi środków na finansowanie rozwoju i redukcję ubóstwa.

Organizacja ta pomaga swoim członkom wykorzystywać szanse i podejmować wyzwania stawiane przez globalizację. IMF tropi globalne trendy ekonomiczne, ostrzega swoich członków przed pojawiającymi się na horyzoncie problemami i wskazuje rządów państw jak zmagać się z ekonomicznymi trudnościami.

{PODZIEL}

W walce z kryzysem gospodarczym IMF pomaga swoim krajom członkowskim między innymi poprzez udzielanie wskazówek rządów państw członkowskich i bankom centralnym, opartych na przeprowadzanych analizach światowych trendów ekonomicznych oraz doświadczeniach innych krajów; prowadzenie badań, statystyk, prognoz oraz analiz opartych na monitorowaniu globalnych, regionalnych i indywidualnych gospodarkach państw i rynkach finansowych. Udziela pożyczek mających na celu przezwyciężenie trudności gospodarczych poszczególnych krajów, a także preferencyjnych pożyczek dla krajów rozwijających się, mających na celu walkę z ubóstwem.

Międzynarodowy Fundusz Walutowy dostrzega również potrzebę walki z łapówkarstwem i korupcją. Jako organizacja działająca w obszarze makroekonomicznym, podejmuje działania zmierzające do walki z takimi przypadkami korupcji, które oddziałują na gospodarkę w globalnym wymiarze. IMF przyjął politykę, która zakłada odmowę udzielania wsparcia i pomocy krajom, w których łapówkarstwo i korupcja zagrażają programom naprawy gospodarki.

IMF podejmuje liczne inicjatywy, których celem jest poprawa jakości sprawowania władzy w państwach członkowskich Funduszu. Organizacja zachęca państwa członkowskie do zwiększenia przejrzystości prowadzonej polityki, w zgodzie ze

standardami i kodeksami przyjętymi dla rządu, sektora finansowego oraz dla firm. Dla polityki fiskalnej, monetarnej i finansowej, IMF wypracował kodeksy określające zasady przejrzystości. Kodeksy uzupełniane są przez instrukcje wskazujące na dobre i złe praktyki. Kodeks Dobrych Praktyk Przejrzystości Finansów Publicznych (Code of Good Practices on Fiscal Transparency) ma za zadanie zachęcać do publicznej debaty o polityce fiskalnej oraz większej odpowiedzialności rządu. Podobnym celom w obszarze polityki monetarnej i finansowej służy Kodeks Dobrych Praktyk Przejrzystości Polityki Walutowej i Finansowej (Code of Good Practice on Transparency in Monetary and Financial Policies).

Fundusz zachęca również państwa członkowskie do udzielania poparcia dla Specjalnego Systemu Upowszechniania Standardów (Special Data Dissemination Standard - SDDS), jak również udziału w Generalnym Systemie Upowszechniania Danych (General Data Dissemination System - GDDS).

IMF, szczególnie w stosunku do krajów objętych Inicjatywą dla Bardzo Zadłużonych Biednych Krajów (Initiative for Heavily Indebted Poor Countries), kładzie nacisk na systemy kontroli wydatków publicznych. Program dotyczący wydatków publicznych i odpowiedzialności finansowej (Public Expenditure and Financial Accountability - PEFA) pomaga państwom członkowskim rozwijać systemy zarządzania finansami publicznymi.

Fundusz ponadto uczestniczy w podejmowanych na arenie międzynarodowej wysiłkach mających na celu zapobieganie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W 2000 roku odpowiedział na apel społeczności międzynarodowej o rozszerzenie swojej działalności o obszar dotyczący przeciwdziałania praniu pieniędzy (AML). Po tragicznych wydarzeniach z dnia 11 września 2001 roku, Fundusz zintensyfikował działalność w tym obszarze i rozszerzył zakres swojej działalności o inicjatywy zapobiegające finansowaniu terroryzmu (CFT).

{PODZIEL}

Sprawą priorytetową w tym zakresie jest ochrona integralności międzynarodowego systemu finansowego, odcinanie źródeł dostępnych dla terrorystów, i tym samym utrudnianie przestępcom uzyskiwania korzyści z popełnianych przestępstw oraz finansowania terrorystom ich działalności. Fundusz jest zaniepokojony konsekwencjami prania pieniędzy, które mogą dotknąć gospodarki państw członkowskich; a tym samym zagrozić spójności i stabilności instytucji i systemów finansowych.

W Paryżu w 1989 roku, podczas szczytu G-7, do walki z praniem pieniędzy została powołana **Grupa Zadaniowa ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (Financial Action Task Force on Money Laundering - FATF)**. Jest to międzyrządowy organ

posiadający 34 członków. Ma on na celu rozwój światowych standardów walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. FATF ściśle współpracuje z innymi kluczowymi organizacjami międzynarodowymi, włączając IMF, Bank Światowy, Organizację Narodów Zjednoczonych, a także regionalne jednostki FATF (FATF-style regional bodies - FSRBs).

Działając na rzecz własnej przejrzystości, Fundusz przyjął liczne zasady i regulacje dla zapewnienia etycznego postępowania oraz zapobiegania korupcji pośród członków załogi Funduszu. Zasady te znalazły swój wyraz w Kodeksie Postępowania Pracowników (Code of Conduct for Staff). Oddzielny, jednak podobny w założonych celach zbiór zasad przyjęto dla kadry zarządzającej, a mianowicie przyjęto Kodeks Postępowania dla Członków Zarządu Funduszu (Code of Conduct for Members of the Executive Board).

Fundusz powołał również biuro etyczne, które jest jednostką doradczą dla Funduszu i jego pracowników w kwestiach etyki oraz jednostką właściwą do kontrolowania domniemanych naruszeń wewnętrznych zasad i regulacji Funduszu.

Od 18 stycznia 2007 r. do MFW należy 185 państw: Afganistan, Albania, Algieria, Angola, Antigua i Barbuda, Arabia Saudyjska, Argentyna, Armenia, Australia, Austria, Azerbejdżan, Bahamy, Bahrajn, Bangladesz, Barbados, Belgia, Belize, Benin, Bhutan, Białoruś, Birma, Boliwia, Bośnia i Hercegowina, Botswana, Brazylia, Brunei, Bułgaria, Burkina Faso, Burundi, Chile, Chiny, Chorwacja, Cypr, Czad, Czarnogóra, Czechy, Dania, Demokratyczna Republika Konga, Dominika, Dominikana, Dżibuti, Egipt, Ekwador, Erytrea, Estonia, Etiopia, Fidżi, Filipiny, Finlandia, Francja, Gabon, Gambia, Ghana, Grecja, Grenada, Gruzja, Gujana, Gwatemala, Gwinea, Gwinea Bissau, Gwinea Równikowa, Haiti, Hiszpania, Holandia, Honduras, Indie, Indonezja, Irak, Iran, Irlandia, Islandia, Izrael, Jamajka, Japonia, Jemen, Jordania, Kambodża, Kamerun, Kanada, Katar, Kazachstan, Kenia, Kirgistan, Kiribati, Kolumbia, Komory, Kongo, Korea Południowa, Kostaryka, Kuwejt, Laos, Lesotho, Liban, Liberia, Libia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Macedonia, Madagaskar, Malawi, Malediwy, Malezja, Mali, Malta, Maroko, Mauretania, Mauritius, Meksyk, Mikronezja, Mołdawia, Mongolia, Mozambik, Namibia, Nepal, Niemcy, Niger, Nigeria, Nikaragua, Norwegia, Nowa Zelandia, Oman, Pakistan, Palau, Panama, Papua-Nowa Gwinea, Paragwaj, Peru, Polska, Portugalia, Republika Południowej Afryki, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, Rosja, Rwanda, Rumunia, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Salwador, Samoa, San Marino, Senegal, Serbia, Seszele, Sierra Leone, Singapur, Słowacja, Słowenia, Somalia, Sri Lanka, Stany Zjednoczone, Suazi, Sudan, Surinam, Syria, Szwajcaria, Szwecja, Tadżykistan, Tajlandia, Tanzania, Timor Wschodni, Togo, Tonga, Trynidad i Tobago, Tunezja, Turcja, Turkmenistan, Uganda, Ukraina, Urugwaj, Uzbekistan, Vanuatu, Wenezuela, Węgry, Wielka Brytania, Wietnam, Włochy, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Zambia, Zimbabwe, Zjednoczone Emiraty Arabskie

Spośród członków ONZ do MFW nie należą: Andora, Korea Północna, Kuba, Liechtenstein, Monako, Nauru i Tuvalu.

Siedzibą Międzynarodowego Funduszu Walutowego jest Waszyngton.

[International Monetary Fund - IMF](#)

